

nikovu mjestu i o njegovoj opremi, o riječima njegovim ili o jeziku katoličke Crkve (o pjevanoj i tihoj Misi) te o držanju svećenikovu.

Obzirom na »vjernike kod sv. Mise« govori se o duhovnom sudjelovanju njihovu, onda napose o sudjelovanju u pjevanoj i u tihoj sv. Misi. Zatim pisac potanko promatra »današnji obred sv. Mise«, ističući u katehumenskoj Misi najprije molitveni dio s pristupnim molitvama, znakom sv. križa, psalmom 42., pokajanjem, s počasti oltaru, ulaznom pjesmom, litanijama, anđeoskim himnom, pozdravom (Dominus vobiscum) i sudjelovanjem vjernika; onda poučni dio kateh. Mise uz razna čitanja Sv. Pisma i perikope evanđeoske te umetnutu pjesmu na stepenicama. Posebne se upute daju za naviještanje evanđelja, za propovijed i vjerovanje, što ne smije ostati mrtvo slovo, nego se mora primijeniti na život.

Poslije katehumenske Mise počinje prava Misa ili Misa vjernih. Pisac usredotočuje ovdje sve svoje pobudne misli i spasonosne opomene na prikazanje, na pretvorbu i na Pričest. I ovdje lijepo tumači pojedine obrede i molitve. S pravom osobito naglašuje: »...Pričest je najbolji i najplodonosniji zaključak sv. Mise. Zato je pravo mjesto svete Pričesti u svetoj Misi...«. Govor je ovdje samo o onome, što je bolje i potpunije...«

Ali baš ovdje, čini mi se, ne valja »posebne zahvale« isključiti od onoga, što je bolje i potpunije. Crkva je još nedavno silno umnožila oprostite za one razne pripravne i zahvalne molitve, što ih na kraju časoslova preporučuje »pro opportunitate sacerdotis dicendas«. Pravo ipak veli autor: »Plod svete Pričesti nije u dugoj zahvali, nego se njezini plodovi moraju pokazati onda, kad izađemo iz Crkve u vrtlog dnevnoga života« (str. 84). — Toplo preporučujemo lijepo djelce.

I. P. Bock D. I.

J. Zumbulov: Svećenička Žrtva. (Zvonko Benzija). Izdala naklada »Istina«, Zagreb 1938. Tisak »Tipografije.«

»Istina«, naklada zagrebačkih Dominikanaca izdala je već cijelu kolekciju knjiga pod naslovom »Uzori«. (Štefa Jurkić: Bl. — Imelda Lambertini, Sida Košutić: Sluga vječne mudrosti, Hijacint Bošković: Albert Veliki, Štefa Jurkić: Sv. Katarina Sijenska, Jacques Maritain: Anđeoski Naučitelj). Eto nam sada i najnovije knjige te vrste. Ova knjiga tog ciklusa nešto je posebnoga, jer opisuje ličnost našega vremena, mladog bogoslova i kasnije svećenika senjske biskupije Zvonka Benziju (rođ. 1913, umro 1937 g.). Duhovnik senjske bogoslovije o. Hijacint Bošković (J. Zumbulov) opisuje njegov život, njego karakter i duhovnost, posluživši se pri izradbi knjige izjavama roditelja, odgojitelja, učitelja i prijatelja pokojnikovih, a napose pak mnogobrojnim zapiscima iz njegovoga duhovnog dnevnika. Ne misli pisac tvrditi da se Zvonko Benzija dovinuo do stupnja t. zv. herojskih kreposti, radi kojih bi bio proglašen i svecem, nego nam želi prikazati jednu Bogu posvećenu dušu, klerika i mladog svećenika, koji je neprestano nastojao da podjednako naprijed kreće u sjedinjenju s Bogom, da raste u krepostima i ljepoti karaktera. Knjiga će biti od velike koristi mladim levitima, bogoslovima, da ih oduševi za duhovni život i za kon-

stantno vršenje vježbi duhovnog života. Ovaj: »ja hoću« Zvonka Benzije, koji provejava sav njegov život, naći će i u njima jakog odjeka i oživjeti zanos koji od vremena do vremena znade oslabiti uslijed umora ili zahvata svijeta. Knjiga će koristiti i našim katoličkim laicima, da vide, kako se postepeno izgrađuje i oblikuje onaj, koji postaje katoličkim svećenikom, te će svoje svećenike još više cijeniti. Bilo bi dobro, da knjigu čitaju i inovjerci, jer bi увидjeli da katolički bogoslovi ne svršavaju svoj studij kao što ostali studenti svršavaju druge fakultete (ili čak bogoslovi drugih vjera svoje bogoslovije) samo da apsolviraju i steknu zvanje, kako su i druga zvanja, nego da se tu mladić, koji jest doduše »ex hominibus assumptus« (Zid. 5. 1) po tom u sjemeništu duhovno izgrađuje i oblikuje za svećenika Kristovog. slično, kao što je Isus odgajao i izgrađivao svoje apostole za njihovo poslanje.

D. N.

Mavro Meschler D. I.: Značaj Kristov. U prijevodu s njemačkoga izdala naklada »Fides« u Senju.

Mavro Meschler, koji je postigao vanredne uspjehe životopisom Isusovim izdao je i knjižicu pod naslovom: Značaj Kristov. Već nas sam evanđeoski tekst zadivljuje, iznoseći pred nas na jednostavni, razumljiv ali umjetnički način osobu i značaj Isusa Krista Boga — čovjeka. Ako pak našim promatranjem toga evanđeoskog teksta upravlja učeni bibličista i pisac, koji znade uzvišene misli skladno izricati i poredati, tada je to pravi duhovni užitak. A takav užitak doista nam pruža ovo djelo, podijeljeno u četiri poglavlja. Pisac crta u prvome dijelu Isusa kao odgojitelja, u drugome dijelu prikazuje saobraćaj Njegov s raznim vrstama ljudi, u trećem dijelu iznosi pred nas Isusa Krista kao vrsnog govornika i naučitelja, a u četvrtom dijelu kao asketu i začetnika kršćanske ascetike. U ovoj knjizi naći će posebnih poticaja i normi za svoje vladanje oni, kojima je povjerena služba da budu uzgojitelji, a među te spadaju i roditelji. Pisac u prvom dijelu, uz to što prikazuje lik Isusov kao uzgojitelja, savremenim stilom iznosi kršćansko, katoličko shvaćanje uzgoja i crta kvalitete, koje mora svaki odgojitelj posjedovati. Drugi dio poučan je za sve, koji se kreću u svijetu u raznim okolnostima i među ljudima raznih staleža i nazora. Taj dio, a napose treći, koji govori o nastupima govorničkim čitati će sa užitkom i velikom koristi ne samo svećenici, nego i svi oni koji rade u apostolatu Kat. Akcije. Napose u četvrtome dijelu naći će naša laička inteligencija mali, ali pregledni prikaz katoličke asceze i vidjeti, kako ona imade svoj izvor u Evanđelju i onaj tko je ispravno prakticira, ne će pobožnosti izvrći smijehu i ruglu, nego da ispravna katolička asceza rada udivljenjem i poštivanjem kod istih nekatolika.

Vanjska oprema knjige i tisak ukusni su. Djelo je štampano u Tipografiji D. D. u Zagrebu. Pogreška je ovdje kao i kod tolikih drugih naših katoličkih izdavača, da se ne spominje cijena knjige. Ne bi bilo zgoroga, da je u predgovoru rečeno nekoliko riječi i o uvaženom piscu knjige.

D. N.